

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.337 van 4 november 1999
in de zaak A. 84.225/VII-18.466.**

In zake : 1. Diederik DE COSTER,
2. Omer DE COSTER,
die woonplaats kiezen bij
advocaten X. D'HULST en D. VAN DE SYPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Doorniksewijk 66

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaten G. MARTYN en P. DEJONCKHEERE,
kantoor houdende te AVELGEM,
Doorniksesteenweg 82.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat
Diederik DE COSTER en Omer DE COSTER op 20 mei 1999
hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerleg-
ging te vorderen van het besluit van 25 februari 1999
van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling
"houdende wijziging van het besluit nr. 88-1/11.816 van
10 maart 1988 van de bestendige deputatie van de provin-
cieraad van West-Vlaanderen, waarbij aan de heer
DE COSTER Omer te 8700 Tielt, Vrouwenboomstraat 28, de
vergunning voor het verder exploiteren en uitbreiden van
een varkenshouderij gevestigd te 8700 Tielt, Vrouwen-
boomstraat 28, gedeeltelijk werd toegestaan en gedeel-
telijk werd geweigerd";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 september
1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
D. VAN DE SYPE, die verschijnt voor de verzoekers en van
advocaat G. MARTYN die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Ontvankelijkheid van de vordering

Overwegende dat de tweede verzoeker geen
uitbater meer is van de kwestieuze inrichting en
derhalve ook niet meer de vereiste hoedanigheid heeft om
het geding verder te zetten;

2. Gegrondheid van de vordering

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat de eerste verzoeker aanvoert:

"De achtereenvolgens bestreden beslissingen kenden verzoekers een vergunning toe voor het exploiteren van een varkenshouderij ten belope van 150 zeugen, 300 biggen en 1.100 mestvarkens.

Verzoeker beoogde een vergunning te bekomen voor 250 zeugen, 550 biggen en 1.650 mestvarkens.

De beslissing van de Bestendige Deputatie kende deze vergunning toe voor een termijn van 15 jaar, normaal verstrijkend op 10 maart 2003.

Binnen vrij korte tijd zal verzoeker dan ook tot een nieuwe vergunningsaanvraag dienen over te gaan.

Deze nieuwe vergunningsaanvraag zal normaal worden beoordeeld in functie van vigerende wetgeving. De vigerende wetgeving zal bij de beoordeling van een nieuwe vergunningsaanvraag onder meer rekening houden met het criterium of het gaat om een uitbreiding van de mestproductie. Deze beoordeling zal uiteraard geschieden in functie van de voorheen bestaande vergunningstoestand.

In geval er evenwel niet binnen de nuttige termijn over de oorspronkelijke aanvraag wordt beschikt, dreigt verzoeker met het oog op zijn nieuwe aanvraag niet tijdig over het voordeel van een bestaande uitgebreide vergunning te beschikken, teneinde de rechten te doen gelden die de vigerende wetgeving in dat geval zou kunnen toekennen.

Aldus dreigen verzoekers een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te lijden. In dat licht komt het onontbeerlijk over om ter vrijwaring van de rechten van verzoeker de bestreden beslissing te schorsen, zodat binnen de nuttige termijn uitspraak gedaan wordt over de oorspronkelijke aanvraag tot uitbrei-

ding, bij toepassing van de op het moment van de aanvraag geldende wetgeving".

2.3. Overwegende dat de verwerende partij terecht repliceert dat de verzoeker met zijn betoog niet aan-toont dat hij een ernstig nadeel lijdt dat voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden weigeringsbesluit; dat dit nadeel bovendien hypothetisch is, vermits geenszins vaststaat dat over het annulatie-beroep niet zal zijn beschikt vòòr 10 maart 2003 en vermits evenmin kan vooruit gelopen worden op de wetge-ving die op dat ogenblik zal gelden;

2.4. Overwegende dat de vaststelling dat aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan, volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vier november 1900 negenennegentig,
door :

de H. R. STEVENS, kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.